

Quina festassa! La gratuïtat com motor de l'espai religiós.

Dll, 28/10/2013 per Eloi Aran Sala

[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

El passat dijous a les 20:00 hores l'**Atri del beat Jocund**, annex a la parròquia de **Sant Joan Baptista de Reus**, estava ple a vessar. Inauguràvem les obres de reforma de l'interior del temple i també la col·locació de les despulles del Beat Jocund en una de les capelles laterals. La celebració va comptar amb una nodrida presència presbiteral tarraconense-reusenca encapçalada per l'Arquebisbe de Tarragona, **Mns. Pujol** i el rector de la parròquia, **Mn. Pere Dalmau**. Els membres del despatx hi vam anar tots en clau familiar, criatures incloses, i ens vam retrobar amb els altres col·laboradors que han fet possible el projecte, especialment el fuster ([Josep Maria Cogul](#)) i el pintor del retaule ([Josep Minguell](#)).

Després dels discursos inicials a l'atri vam passar en processó a l'interior del temple. La feligresia estava realment entusiasmada... "Oh, què maco!", "A veure com ho han deixat?", "Caram!, quin canvi!"... El temple es va empetitir per moments i estava a rebentar, amb ocupació total, fins i tots a les capelles laterals on ens vam refugiar. Què dir de la litúrgia? Impecable! (i molt participada). Amb en **Mn. Serra** a per totes, emmarcat per un retaule imponent però també amb la mesura escaient, tot restant a l'espera que s'hi disposin les pintures que ja estan en procés i que arribaran, si tot va bé, abans de Nadal. Mentrestant ja es poden veure a escala petita en el plafó de presentació que es va deixar al temple. Sí, va ser una festassa que va tenir continuació en el sopar dels soterranis parroquials. A vegades cal l'empenta de mossens com en Pere Dalmau, que viu allà mateix i ha anat supervisant amb cel totes les obres, per donar passes significatives com aquesta. (totes les **fotografies** [aquí](#))

Per acabar, el passat dimecres, a la xerrada sobre “[Fe i art: L’espai de la fe: Arquitectura, art i religió](#)” que va tenir lloc als locals parroquials de **Santa Maria de Vilafranca del Penedès**, algú va treure el “clàssic” tema de la continuïtat de les obres de la Sagrada Família: que si és molt car, que si és propagandístic, etc. No li ho vaig dir, però em vaig quedar amb les ganes de recordar-li el passatge de la viuda pobre, que “llença” tots els seus estalvis al tresor del temple ([Lc 21, 1-4](#)). En aquest passatge es recorda un aspecte a tenir en compte: tot i que la mediació social és molt important, també ho és el de la gratuïtat i la donació desinteressada. Les obres de reforma de Sant Joan Baptista evidentment han tingut un cost (un percentatge del qual anirà destinat a obres socials, per cert), però convenia fer-les perquè la fe, com l’art, es juga en la gratuïtat. Com deia el Cardenal Martini referent a la “inutilitat” de la litúrgia mencionada per Umberto Eco: “**L’Església no satisfà necessitats, celebra misteris**”.

Podeu veure una panoràmica a 360graus [aquí](#).

